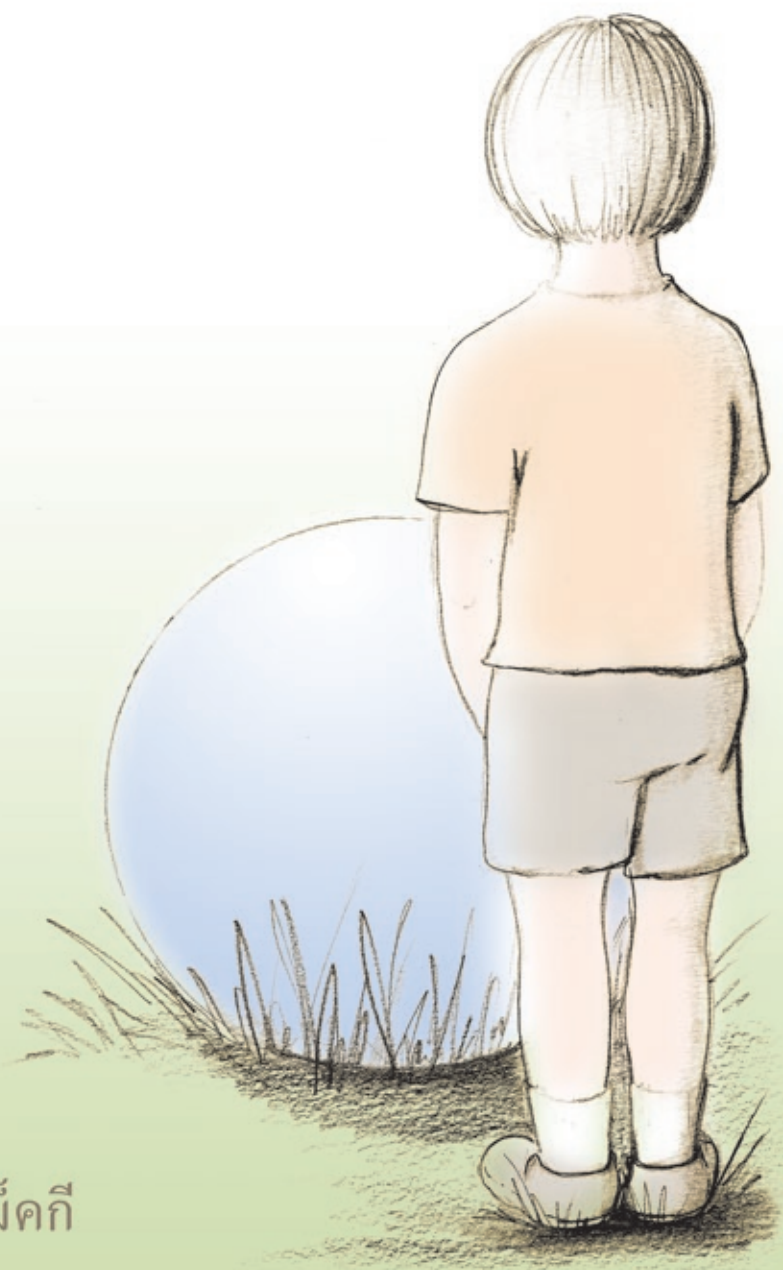

บทเพลงของ แจ็คสัน

หัวใจของเด็กคนหนึ่งเพื่อพระเจ้า

โดย ริก พลัมลี

ภาพประกอบโดย เด็บบี แม็คกี

พระองค์ทรงบรรจุเพลงใหม่ในปากข้าพเจ้า
เป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา
(สดุดี 40:3ก)

สำหรับเด็ก ๆ ทั้งเด็กเล็กและเด็กโต
เพื่อจะให้เห็นความอัศจรรย์
และความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
และพิเศษสำหรับ คุณพ่อคุณแม่ของ แจ็คสัน

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ แคทเธอริน ริทเทอร์ สำหรับการตรวจที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง
และขอบคุณ เทเรน ฟลอรี สำหรับความอดทน และความสามารถในการออกแบบ
ยิ่งกว่านั้น ผมขอบคุณเหลือล้นสำหรับการหนุนใจที่ได้รับจากภรรยาของผม คือแคทตี
สงวนลิขสิทธิ์ 2005 โดย ริค พัลมส์

ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก (ปฐมกาล 1:1)

เหล่านกกำลังพักท่ายวันที่มีแดดจ้าเข้ามา ด้วยการร้องเพลงของพวกมัน แจ็คสันกำลังนั่งแกว่งไกวอยู่บนชิงช้าที่แขวนอยู่บนต้นไม้เฟื้อในส่วนหลังบ้าน คุณยำนั่งอยู่ใกล้ๆ และช่วยแกว่งไกวชิงช้าแล้วคุยกันดังนี้

แจ็คสันถามคุณย่าว่า "ใครเป็นผู้สร้างนกหรือครับ"

คุณย่าตอบว่า "พระเจ้าเป็นผู้สร้าง พระองค์ยังให้นกนั้นมีหลากหลายชนิด และให้มันสามารถที่จะร้องเพลงของมันได้ด้วย"

แจ็คสันจึงมองไปที่พื้นหญ้า และเพ่งมองดูมดตัวหนึ่งที่กำลังเดินอยู่ แล้วแจ็คสันถามคุณย่าว่า "แล้วมดล่ะใครเป็นผู้สร้าง"

คุณย่าตอบว่า "พระเจ้าทรงสร้างมดด้วย พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง"

แล้วแจ็คสันก็ถามด้วยความตื่นเต็นว่า "แม้แต่เครื่องบินด้วยหรือครับ"

คุณย่าตอบว่า "พระเจ้าทรงจัดหาสิ่งต่างๆ สำหรับสร้างเครื่องบินด้วย และพระองค์ก็ทรงให้มนุษย์มีความคิดว่าจะสร้างเครื่องบินอย่างไร"

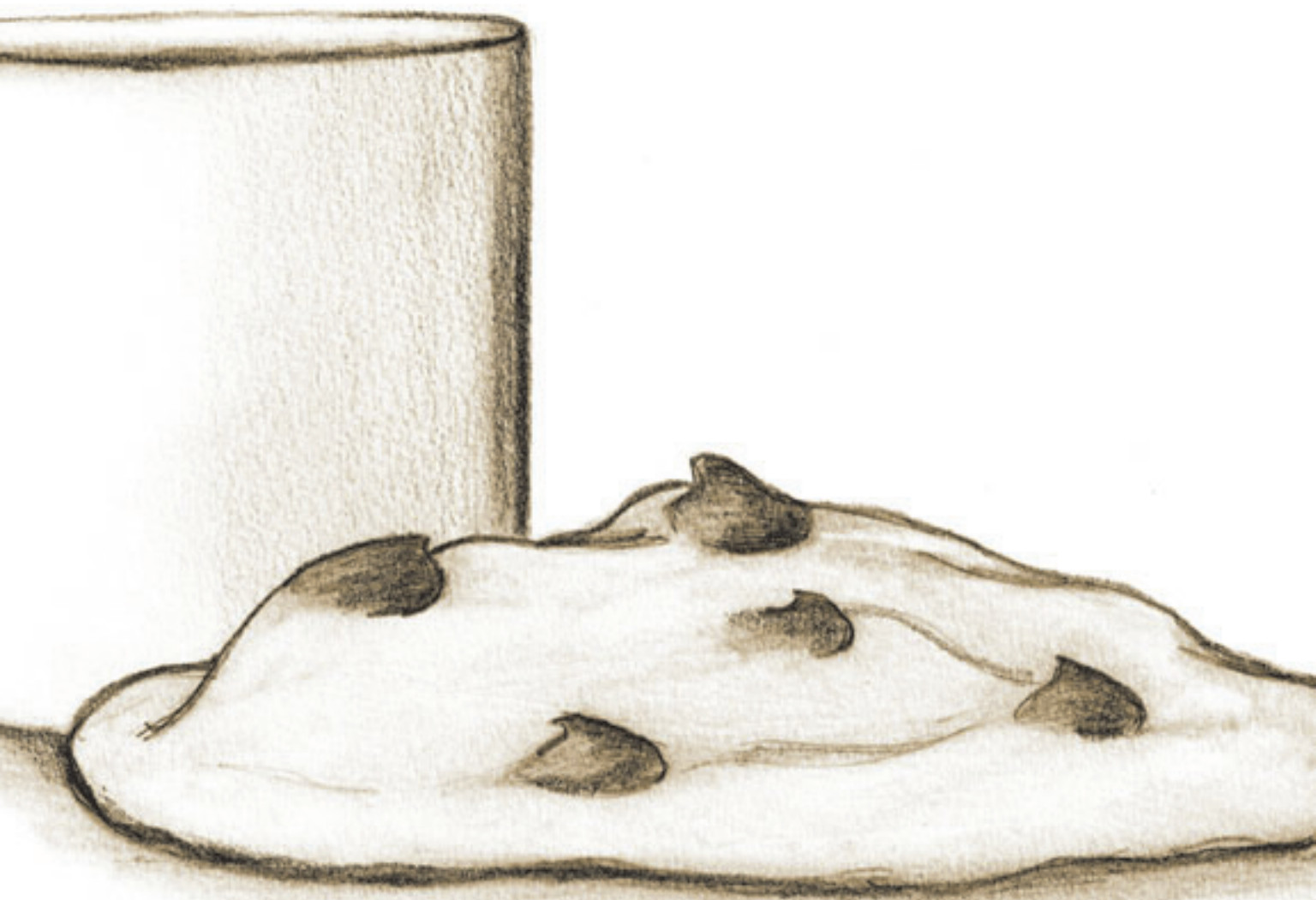
แจ็คสันจึงถามต่อไปอีกว่า "แล้วปลา จะเข้ ดอกไม้ หมี หมา แมว แล้วก็ ดาว และเมฆ ล่ะใครเป็นผู้สร้าง"

คุณย่าก็ตอบ...พร้อมด้วยรอยยิ้ม..!

แจ็คสันพูดว่า "ผมรู้แล้วว่า พระเจ้าสร้างทุกสิ่ง" แจ็คสันก็ขมวดคิ้วแล้วถามว่า "แล้วใครสร้างพระเจ้าล่ะครับ..!"

คุณย่าตอบว่า "ไม่มีใครสร้างพระเจ้าหรอก พระองค์นั้นเป็นอยู่ก่อนแล้ว ก่อนที่จะสร้างทุก ๆ สิ่ง พระเจ้าอยู่ที่นั่นตลอดเวลา พระองค์ทรงเป็นนิรันดร์ หมายความว่า พระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด"

แจ็คสันอุทานด้วยเสียงดังว่า "นั่นหมายถึงตลอดไปใช่ไหมครับ..!" แล้วเขาก็เอนหลังลง มองไปที่ท้องฟ้า แล้วพูดว่า "มันไกลเกินไป ที่ผมจะมองเห็นได้"

และพระเจ้าตรัสว่า “จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา” ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์
ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า
พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง (ปฐมกาล 1:26ก-27)

ขณะที่กำลังแกว่งไกวชิงช้าอยู่นั้น คุณย่าก็ถามว่า “เธอรู้ไหมว่า พระเจ้าทรงเก็บการสร้างสิ่งที่ดีที่สุดไว้
สำหรับตอนสุดท้ายด้วย”

แจ็คสันทำหน้าสงสัย และถามคุณย่าว่า “หมายความว่าอย่างไรครับ”

คุณย่าตอบว่า “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ เป็นสิ่งสุดท้าย พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของ
พระองค์”

แจ็คสันก็ถามด้วยความสงสัยว่า “หมายความว่าอย่างไรครับ”

คุณย่าตอบว่า “ไป..! เข้าบ้านกันดีกว่า เดี่ยวเราจะแสดงบางสิ่งให้เธอดู”

เมื่ออยู่ในบ้าน คุณย่าก็เทน้ำแอปเปิ้ลใส่แก้วใบหนึ่ง แจ็คสันก็ไปหยิบคุกกี้มาชิ้นหนึ่ง

คุณปู่ก็เข้ามาร่วมวงด้วยแล้วถามว่า “มีอะไรกันหรือ..?” คุณปู่ทักทายแจ็คสันว่า “เป็นไง เจ้าหนูน้อย เหลือ
คุกกี้ให้ปู่บ้างไหม”

แจ็คสันบอกคุณปู่ว่า “พวกเรากำลังคุยกันเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้าครับ”

คุณปู่จึงพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น ขอปู่ร่วมวงสนทนาด้วยคน ขอคุกกี้กินด้วย”

คุณย่าก็หยิบกระเจ๊กเงาอันหนึ่งจากกระเป๋าทิ้งขว้างออกมาถือไว้ แล้วถามหลานว่า “เธอเห็นใครเอ่ย..?”

แจ็คสันก็ทำหน้าตลกๆ แล้วก็หัวเราะ

คุณย่าจึงถามว่า “นั่นคือเธอใช่ไหม” และถามต่อว่า “นั่นแจ็คสันจริงๆ ใช่ไหม..? หรือว่ามันเป็นแค่บางสิ่ง
ที่ดูเหมือนแจ็คสัน ย่าขอจิกจี้ที่คอของเธอได้ไหม” แล้วคุณย่าก็เอามือทำท่าจิกจี้เงาของแจ็คสันในกระเจ๊ก แล้วถาม
แจ็คสันว่า “เป็นยังไง...รู้สึกจิกจี้หรือเปล่า”

แจ็คสันก็พูดว่า “ไม่เห็นรู้สึกอะไรเลย คุณย่าล้อเล่นหรือเปล่า”

คุณย่าจึงอธิบายต่อไปว่า “สิ่งที่เธอเห็นในกระเจ๊กนั้น เป็นเพียงภาพหรือเงาสะท้อนออกมา พระเจ้าสร้างเรา
ให้เหมือนแบบพระฉายาของพระองค์ นั่นหมายความว่า ทำให้เราดูเหมือนพระองค์ เป็นเงาสะท้อนของพระองค์
ภาพที่เห็นในกระเจ๊กนั้นมันเหมือนเธอ แต่มันไม่ใช่ตัวเธอจริงๆ พระเจ้าสร้างเราให้มีความรักเหมือนพระเจ้า ให้มี
ความคิดเหมือนพระเจ้า”

แจ็คสันก็ยิ้มและพูดว่า “พระเจ้าสร้างผม และพระเจ้าให้ผมร้องเพลงได้ด้วย”

แล้วแจ็คสันจึงกระโดดลงจากเก้าอี้ แล้วชูมือสองข้างขึ้นเหนือศีรษะแสดงความยินดี แล้วก็ร้องเพลงด้วย
เสียงดังว่า

“พระเจ้าของฉัน ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงแข็งแรง และยิ่งใหญ่มาก ไม่มีสิ่งใด ที่พระเจ้าของฉันทำไม่ได้”

เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า (โรม 3:23)

คุณย่าจึงหยิบกระจกอีกอันหนึ่งออกมาจากกระเป๋า กระจกอันนี้มีรอยแตกร้าว แจ๊คสันมองไปที่กระจก แล้วทำมุกย่นอย่างสงสัย

แจ๊คสันพูดว่า "กระจกมันแตกนี่ครับ ผมมองไม่เห็นตัวเองเลย มันดูตลกมาก"

คุณปู่จึงพูดว่า "นั่นเป็นเพราะว่า อาตัมกับเอวา มนุษย์คู่แรกทำกระจกแตก"

แจ๊คสันพูดว่า "เขาทำอะไรหรือครับ"

คุณปู่ตอบว่า "พวกเขาทำบาป ตอนเริ่มแรกอาตัมกับเอวาถูกสร้างอย่างยอดเยี่ยมเลย พวกเขาสามารถเดินกับพระเจ้าในสวนอันพิเศษแห่งหนึ่ง พวกเขาสามารถคุยกับพระเจ้า และสนุกสนานกับการสร้างที่อัศจรรย์ของพระองค์ พวกเขาเป็นเหมือนเพื่อนกัน"

แจ๊คสันพูดว่า "พวกเขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุด พวกเขาเดินไปและคุยกันไป"

คุณปู่พูดว่า "ใช่แล้ว...! แต่ว่าการเดินคุยกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบที่สุด ทุกๆ สิ่งสมบูรณ์แบบ แต่อาตัมกับเอวา ต้องการมากกว่านั้น พวกเขาต้องการที่จะเป็นใหญ่ นั่นแหละคือ บาป..!"

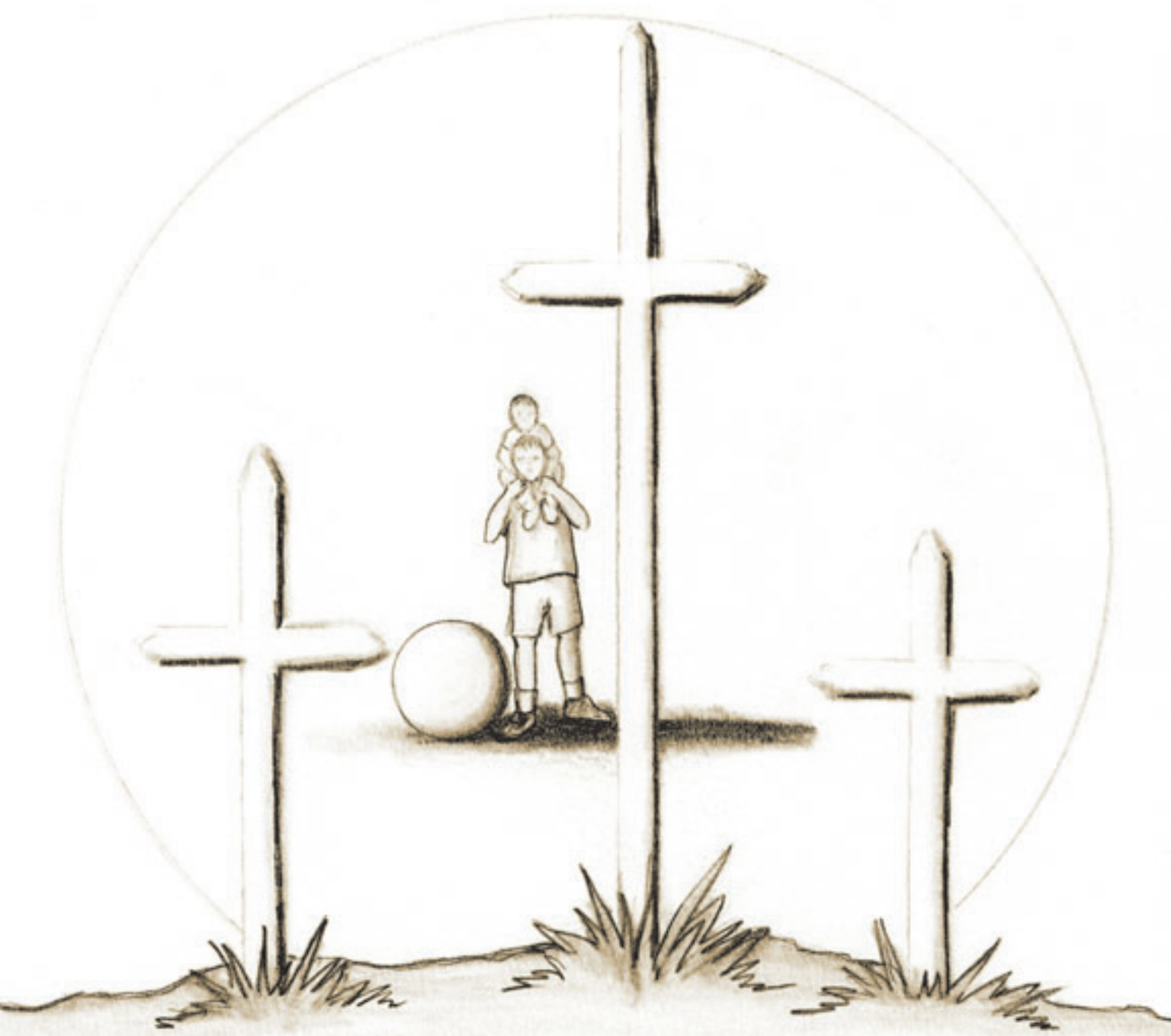
แจ๊คสันจึงถามต่อไปว่า "แล้วทำไม กระจกจึงแตกล่ะ..? เป็นเพราะบาปใช่ไหมครับ"

คุณย่าจึงตอบว่า "ถูกต้องแล้วแจ๊คสัน อาตัมกับเอวาจะไม่เหมือนกับพระฉายาของพระเจ้าอีกต่อไป พวกเขาจะไม่สามารถเดินและคุยกับพระเจ้าหน้าต่อหน้าได้อีกแล้ว"

คุณปู่อธิบายต่อว่า "อาตัมกับเอวา เป็น ปู่และย่า ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ของทุกๆ คน รวมทั้งเธอกับปู่ด้วย"

แจ๊คสันยกคิ้วขึ้น แล้วถามว่า "เป็น ปู่และย่า ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ของผมด้วยหรือ"

คุณย่าตอบว่า "ถูกแล้วแจ๊คสัน พวกเราเป็นคนบาปด้วย"

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต
ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

แจ๊คสันทำหน้างุนงง แล้วพูดว่า “แต่ผมต้องการเป็นเพื่อนกับพระเจ้านะ”

คุณปู่จึงพูดว่า “ดีมาก เธอสามารถเป็นเพื่อนกับพระเจ้า และสามารถเป็นได้มากกว่านั้นอีก หมายความว่า เธอสามารถเป็นบุตรของพระเจ้าได้ และมีความยินดีในพระเจ้าได้ตลอดไป”

คุณปู่พูดต่อว่า “ไปข้างนอกกันเถอะ ปู่จะแสดงบางสิ่งให้เธอดู” คุณปู่จึงหยิบลูกบอลลูกใหญ่ไปด้วย แล้วทั้งสามคนก็เดินไปตามฟุตบาท

คุณปู่จึงพูดกับคุณย่าว่า “ให้ย่าเดินนำหน้าไปอีกซอยหนึ่ง”

คุณย่าจึงเดินผ่านบ้านสองสามหลังไป

แต่คุณปู่บอกว่าให้เดินเลยบ้านไปอีกสองสามหลัง “ปู่กับแจ๊คสันจะยืนอยู่ตรงนี้ และจะโยนลูกบอลไปหาย่า”

แจ๊คสันจึงร้องว่า “คุณย่าอยู่ไกลเกินไป ผมไม่สามารถขว้างลูกบอลไปได้ไกลขนาดนั้น”

คุณปู่บอกว่า “ลองดูก่อน”

แจ๊คสันก็ขว้างลูกบอลไปอย่างแรง แต่ลูกบอลก็ตกอยู่ห่างจากคุณย่ามาก แจ๊คสันก็พยายามอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ขว้างได้ไกลกว่าครั้งแรก แต่ความพยายามที่ดีที่สุดของแจ๊คสันก็ยังไม่ดีพอ

คุณปู่จึงพูดว่า “ดูปู่ทำบ้าง” แล้วคุณปู่ก็ขว้างลูกบอลไปอย่างสุดกำลัง

แจ๊คสันก็อุทานขึ้นว่า “ยังไปไม่ได้ไม่ไกลเลย ไม่มีใครสามารถขว้างลูกบอลได้ไกลขนาดนั้น แม้แต่คุณพ่อก็ทำไม่ได้เหมือนกัน”

คุณปู่ทำท่ายักไหล่แล้วพูดว่า “ความจริง...ปู่พยายามที่จะเชื่อฟังคำสอนของพระเจ้า แต่ไม่ว่าจะพยายามมากเท่าใด ปู่ก็ไม่สามารถทำได้ดีพอ ไม่มีใครทำได้ พวกเราไปไม่ได้ไม่ไกลเลย”

คุณย่าจึงเดินกลับมาแล้วสวมกอดแจ๊คสัน แล้วพูดกับแจ๊คสันว่า “แต่พระเจ้ารักเรามากเพียงพอนะ พระเจ้าทรงมีแผนการอันยาวไกลก่อนพวกเราจะเกิดเสียอีก”

แจ๊คสันจึงถามว่า “แม้แต่ก่อนที่คุณปู่จะเกิดด้วยหรือครับ พระเจ้าคงจะแก้มากเลยนะ”

คุณย่าหัวเราะแล้วพูดว่า “ถูกต้องแล้ว ก่อนที่คุณปู่จะเกิดเสียอีก แผนการของพระเจ้าถูกส่งมาโดยคน ๆ หนึ่งที่พิเศษมาก ๆ เขาคนนี้เชื่อฟังพระเจ้าเสมอ คนพิเศษคนนี้คือ...พระเยซู พระบุตรของพระเจ้านั่นเอง พระเยซูสมบูรณ์แบบ พระเยซูดีเสมอ แต่พระเยซูรับโทษแทนพวกเรา โดยการตายบนกางเขน”

พระเยซูตรัสว่า "ไม่มีใครได้มีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใด
จะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน" (ยอห์น 15:13)

แจ๊คสันก็ทำหน้างุนงงอีกครั้งหนึ่ง

คุณปู่จึงนั่งลงบนพื้นหญ้าข้างหน้าแจ๊คสัน แล้วพูดว่า "สมมติว่า เธอทำกระจกหน้าต่างของเพื่อนบ้านแตก เธอรู้ไหม เธอต้องจ่ายค่าเสียหายแต่เธอไม่มีเงินเพียงพอ ปัญหาใหญ่ใช่ไหมล่ะ แล้วพ่อของเธอก็พูดว่า ไม่เป็นไร แจ๊คสัน พ่อรักลูกเดี่ยวพ่อจ่ายค่ากระจกให้เอง"

แจ๊คสันก็พยักหน้า แล้วพูดว่า "พ่อรักผม"

คุณย่าก็อธิบายต่อว่า "พระเยซูก็รักเธอ แต่รักมากกว่าพ่อของเธออีกนะ ถ้าเธอรักพระเยซูและเชื่อว่า พระองค์ตายเพื่อบาปของเธอ จากนั้นพระเยซูก็จะอยู่กับเธอตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด"

แจ๊คสันจึงพูดว่า "เยี่ยมเลย ผมรักพระเยซู และผมเชื่อว่าพระเยซูตายเพื่อบาปของผม"

พระเยซูตรัสว่า "ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก"
(มัทธิว 28:20ข)

คุณย่าพูดว่า "มันยังมีสิ่งที่ดีกว่านั้นอีก พระเยซูไม่เพียงแค่อตายเพื่อบาปของเธอเท่านั้น แต่ขณะนี้พระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่ ดังนั้น พระเยซูสามารถอยู่กับเราได้ตลอดเวลา"

แจ๊คสันยิ้มและนอนลงหนุนตักคุณปู่แล้วพูดว่า "ถ้าอย่างนั้น พระเยซูก็เป็นเพื่อนของผมตลอดไป"

คุณปู่ก็สวมกอดแจ๊คสัน แล้วพูดว่า "ถูกต้องแล้ว พระเยซูอยู่กับเธอทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าเธอจะไปที่ไหน เธอสามารถคุยกับพระเยซูได้ทุกเรื่อง สิ่งนั้นคือ การอธิษฐานนั่นเอง การอธิษฐานคือ การคุยกับพระเยซู ตอนนี้เราสามารถอธิษฐานกับพระเยซูได้แล้วนะ"

คุณปู่จึงพาแจ๊คสันอธิษฐานว่า "พระเยซู ขอขอบคุณพระองค์สำหรับความรักที่มีต่อเรามากเพียงพอ ทรงยอมตายเพื่อเรา ขอขอบคุณสำหรับที่พระองค์สถิตอยู่กับเราตลอดเวลาเอเมน"

ตอนนี้ ดวงอาทิตย์ขึ้นมาถึงเที่ยงวันแล้ว กระเพาะอาหารก็เริ่มร้องแล้ว

คุณย่าจึงพูดว่า "ไปทานอาหารกันดีกว่า"

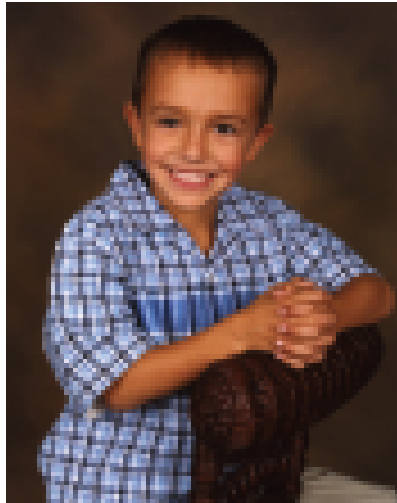
แจ๊คสันก็ปีนขึ้นไปนั่งอยู่บนบ่าของคุณปู่ แล้วพวกเขาก็เดินกลับเข้าไปในบ้าน

แจ๊คสันจึงพูดว่า "คุณปู่ครับ ผมยินดีที่มีพระเยซูเป็นเพื่อนของผมตลอดไป"

คุณปู่ตอบว่า "ปู่ก็เหมือนกัน"

พระเยซูตรัสว่า "จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย
เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าย่อมเป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น" (มาระโก 10:14ข)

จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง
จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อำนาจของเจ้าราบรื่น
(สุภาษิต 3:5-6)

แจ๊คสัน อัลเลน พลัมม์ลี
ไปสวรรค์อยู่กับพระเยซู ผู้เป็นสหายของเขา
เมื่ออายุ 6 ขวบครึ่ง ในวันที่ 29 มีนาคม 2005

ไม่ว่ากำลังนั่งแกว่งไปแกว่งมาบนชิงช้า หรือกำลังเดินเล่นกับคุณปู่หรือคุณย่า แจ๊คสัน พูดบ่อยๆ ว่า
"ขอให้เรารักกันเกี่ยวกับพระเจ้าก่อน" ใบปลิว "บทเพลงของ แจ๊คสัน" เป็นการสนทนากันระหว่าง แจ๊คสัน
กับคุณย่าแคทตี และคุณปู่ริค ใบปลิวนี้เขียนขึ้นมาเพื่อมอบให้คุณพ่อคุณแม่ของ แจ๊คสัน คือ สก็อต และทีน่า
ให้ไว้เพื่อเป็นที่ระลึกในวันพ่อ ปี 2005

ติดต่อกับผู้เขียนใบปลิวนี้ได้ที่ 1642 Barker Ave., Lawrence, Ks. 66044 หรือติดต่อที่เว็บไซต์
ถ้าต้องการคำแนะนำจากเล่มนี้ ในการบรรยาย ให้ดูเว็บไซต์ www.jacksonsong.org